

ἐπρόσθεσε τελευταῖον ὁ γέρων, κλείσας τὸ κατὰστιχόν του, καὶ ἔχω ἐλευθέραν τὴν συνείδησίν μου. "Οσοι μετανουοῦσιν ὅτι μὲ κατεχράσθησαν, ἔχουσιν ἀκόμη καιρὸν νὰ μὲ ἐξιλεώσωσιν, ἄλλως ἄς συλλογισθῶσι πόσον θέλουνσι τὸ μετανοήσει.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ σεβάσμιος γέρων, ἐξέτεινε τὰς χεῖράς του εἰς ὅλους τοὺς περιστῶτας, καὶ ἐπευχηθεὶς εὐτυχέστερον καὶ εὐδαιμονέστερον εἰς αὐτοὺς τὸν νέον συναδελφόν του, ἐτοιμάσθη νὰ παραδώσῃ τὸ πνεῦμά του μετὰ τοῦ ἀγαπητοῦ του υἱοῦ Δεκεμβροῦ! — Ὑπάγει καὶ ὁ Χιλιοκτακοσιοσαρανταένας!!!

ΤΟ ΥΓΡΟΝ ΤΟΥ ΛΩΡΑΝΣ.

Τὸ ὑγρὸν τοῦ Λωράνς εἶναι μία τῶν ὠφελιμωτέρων ἐφευρέσεων ὅσαι ἐσχάτως ἔγιναν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ ιδιότης τοῦ ὑγροῦ εἶναι αὕτη. Ἀφοῦ βραχῇ ὁποιονδήποτε ὕφασμα, ἢ πανίον ἢ τσόχα εἰς αὐτὸ, καὶ περάσῃ ὁ ἀναγκαῖος καιρὸς διὰ τὸ στέγνωμα, γίνονται τοσοῦτον ἀδιαπέραστα ἀπὸ τὸ ὕδωρ, ὥστε πλυνόμενα μὲ σαπῶνιον καὶ μὲ ζεστὸν ἢ κρύον ὕδωρ, ἀμέσως, ὅταν στεγνώσωσιν, ἀναλαμβάνουσι τὸ ἀδιαπέραστον τοῦτο, καὶ δὲν τὸ χάνουσι μηδ' ὅταν ᾖναι κομματιασμένα. Εἶναι παράδοξον τῶνόντι νὰ βλέπῃ τις λεπτότατον μεταξωτὸν χειρόμακτρον π. χ. νὰ διακρατῇ πολλὴν ὥραν μεγάλην ποσότητα ὕδατος, χωρὶς διόλου νὰ διαπερᾷ ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, καὶ εἶναι ἀξιοσημεῖωτον ὅτι τὰ βρεχόμενα διὰ τοῦ ὑγροῦ τούτου δὲν χάνουσι διόλου τὴν φυσικὴν αὐτῶν λαμπρότητα, ἀλλὰ διαμένουσιν ὡς καὶ πρότερον. Εἶναι δὲ τὸ ὑγρὸν τοῦτο καὶ πολλὰ ὀλιγοδάπανον, ὥστε μ' ὀλίγην τιμὴν δύνανται νὰ γίνωσιν ἀδιαπέραστα τὰ φορέματα ὁλοκλήρου τάγματος. — Ὁ Λωράνς ἐτιμήθη μεγάλως εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν ἐφεύρεσίν του ταύτην.

☞ Εμποδισθέντες (διὰ τὴν ἀφθονίαν τῆς ὕλης) νὰ ἀναφέρωμεν εἰς τὸ παρὸν φυλλάδιον καὶ τὰ ἀναφανέντα (κατὰ τὸ ἤδη λήγον ἔτος) βιβλία εἰς τὴν πόλιν μας, τὸ ἀναβάλλομεν εἰς τὰ ἀκόλουθα.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ. Σελ. 82. Στίχ. 12. ἀντὶ Τίγριδος γράφ. Τίγρητος. — Σελ. 95. Στίχ. 8. ἐξαλειπτέον τὸ εἰς.